

Udskriftsdato: 27. december 2025

VEJ nr 9075 af 31/01/2022 (Historisk)

Vejledning om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,\Direktoratet for
Kriminalforsorgen, j.nr. 21-61-0120

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 9721 af 24/06/2022

Vejledning om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner

Indledning

1. Regler om anvendelse af sikringsmidler findes i § 65, § 65 a og § 66 i straffuldbyrddelsesloven. I medfør af lovens § 65, stk. 4, § 65 a, stk. 4, og § 66, stk. 7, § 105, stk. 2, og § 111, stk. 3, samt retsplejelovens § 776, 1.-3. pkt., er udstedt bekendtgørelse om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner.

Bekendtgørelsen gælder for indsatte i alle kriminalforsorgens institutioner. Anvendelse af håndjern efter straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 1, ved enkeltstående fravær fra institutionen, gælder dog kun indsatte i lukkede fængsler og arrester. Endvidere finder straffuldbyrddelseslovens regler om anvendelse af tvangsfiksering ikke anvendelse på indsatte, der er i tvangsbehandling efter reglerne i bekendtgørelse om tvangsbehandling af visse indsatte i Herstedvester Fængsel. Reglerne om sikringsmidler er ikke relevante for personalet i kriminalforsorgens pensioner, idet personalet efter direktoratets beslutning ikke må anvende sikringsmidler og ikke har sådanne midler til rådighed. Dette fremgår af cirkulæreskrivelse om anvendelse af sikringsmidler og godkendelse af håndjern. En narkotikahundefører, som deltager i en razzia på en pension, vil derimod kunne anvende håndjern over for en indsat på en pension.

Denne vejledning har til formål at orientere om væsentlige fortolkningsbidrag knyttet til enkelte af de gældende regler. Der er således ikke tale om en samlet gennemgang af reglerne.

Det er forudsat, at kriminalforsorgsområdet udfærdiger regler om blandt andet kompetenceforhold vedrørende de indgreb, som er nævnt i straffuldbyrddelseslovens § 65, § 65 a og § 66.

Håndjern

2. Det fremgår af straffuldbyrddelseslovens § 65, stk. 1, at håndjern kan anvendes, hvis det er nødvendigt for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand, for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse eller for at hindre undvigelse. Nedenfor er der knyttet nogle bemærkninger til denne bestemmelse, mens bestemmelserne i straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 1, og § 65 a, stk. 2, som begge er indsat ved en lovændring i 2022 (februar), omtales nedenfor under punkterne 3 og 4.

Bestemmelsen i straffuldbyrddelseslovens § 65, stk. 1, nr. 3, om anvendelse af håndjern for at forhindre undvigelse tilsigtes navnlig anvendt uden for institutionen.

Det bemærkes, at proportionalitets- og skånsomhedsgrundsætningen, jf. straffuldbyrddelseslovens § 65, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., sammenholdt med nødvendighedsbetingelsen i stk. 1 indebærer, at kriminalforsorgsområdet ikke vil være berettiget til efter straffuldbyrddelseslovens § 65, stk. 1, nr. 3, at træffe bestemmelse om, at håndjern skal anvendes i alle tilfælde, se dog i den forbindelse straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 1, der er nævnt nedenfor under punkt 3, hvorefter der er mulighed for en mere generel anvendelse af håndjern ved den indsatte enkeltstående fravær fra lukkede fængsler og arrester.

Det bemærkes desuden, at det følger af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at såvel kriminalforsorgsområdet som Direktoratet for Kriminalforsorgen kan anvende håndjern over for indsatte. I forhold til direktoratets adgang til at anvende håndjern sigtes der til mulighed for at anvende dette sikringsmiddel under storvisitationer o.lign., hvor det medvirkende personale er under instruktion af Koncern Sikkerhed.

I situationer, hvor den indsatte skal uden for institutionen, og hvor der er en konkret mistanke om undvigelse, eller hvor den indsatte har sat sig til modværge i forbindelse med, at den indsatte skal uden for institutionen, skal den indsatte som alt overvejende hovedregel være belagt med håndjern.

Som nævnt skal der dog stadig ved alle situationer omfattet af § 65, stk. 1, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt anvendelse af håndjern skal finde sted. Nogle af de momenter, der skal lægges vægt på ved vurderingen, er

- 1) dommens længde,
- 2) om den indsatte skal udvises af landet,
- 3) oplysninger fra politiet,
- 4) oplysninger om den indsattes adfærd,
- 5) baggrunden for, at den pågældende skal udenfor institutionen, og
- 6) oplysninger fra tidligere indsættelsesforløb.

3. Det følger af straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 1, at håndjern kan anvendes ved den indsattes enkeltstående fravær fra lukkede fængsler og arrester, og at de betingelser, der er nævnt for anvendelse af håndjern efter straffuldbyrddelseslovens § 65, stk. 1, ikke skal være opfyldt ved anvendelse af håndjern efter § 65 a, stk. 1.

Ifølge lovbemærkningerne er enkeltstående fravær i forbindelse med eksempelvis afsoneres udgang til særlige formål efter udgangsbekendtgørelsens § 31 omfattet af § 65 a, stk. 1, jf. dog nedenfor vedrørende ”enkelstående fravær ved besøg hos ’nærtstående’”. Det er videre anført, at bestemmelsen også gælder for varetægtsarrestanter m.fl. De nævnte persongrupperes fravær til eksempelvis retsmøder i forbindelse med fristforlængelser er således også omfattet af bestemmelsen.

Det følger ligeledes af lovbemærkningerne, at f.eks. transport og ledsaget udgang til behandling på hospital/sygehus er omfattet af bestemmelsen.

Mere regelmæssig fravær, herunder f.eks. regelmæssig udgang efter udgangsbekendtgørelsens kapitel 9, er derimod ifølge lovbemærkningerne ikke omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse ved indsattes enkeltstående fravær ved besøg hos »nærtstående«, jf. straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 1, 2. pkt. Dette medfører, at bestemmelsen ikke finder anvendelse i forbindelse med f.eks. udgang til

- at besøge en nærtstående person, som er alvorligt syg, efter udgangsbekendtgørelsens § 31, stk. 1, nr. 1,
- nærtstående persons begravelse efter udgangsbekendtgørelsens § 31, stk. 1, nr. 2,
- nærtstående personers vigtige familiebegivenheder efter udgangsbekendtgørelsens § 31, stk. 2, nr. 1, og
- udgang til at indgå ægteskab efter udgangsbekendtgørelsens § 31, stk. 2, nr. 3.

Ved »nærtstående« forstår ægtefæller eller samlevende, børn, børnebørn, forældre, søskende, bedsteforældre, oldeforældre og andre personer, til hvem den indsatte har en sådan tilknytning, at den kan ligestilles med disse familieband.

Det er anført i lovbemærkningerne, at bestemmelsen ikke medfører en pligt for kriminalforsorgen til at anvende håndjern ved den indsattes fravær fra det lukkede fængsel eller arresthus. Håndjern må ikke anvendes, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb. Det er videre anført i lovbemærkningerne, at der dog består en formodning for, at anvendelse af håndjern i de nævnte tilfælde vil være proportionalt, da risikoen for undvigelse er størst, når myndighederne af forskellige årsager skal håndtere denne gruppe af personer uden for institutionerne.

4. Det følger af straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 2, at kriminalforsorgsområdet kan træffe bestemmelse om, at en indsat i institutionen i en periode på op til 4 uger kan ilægges håndjern ved ophold uden

for cellen, hvis den indsatte har optrådt voldeligt over for personale ansat i institutionerne, den indsatte udviser en grov eller gentagen utilladelig adfærd over for personale ansat i institutionerne, eller hvis den indsatte er tilknyttet en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, der aktuelt har begået voldelige overfald mod personale ansat i institutionerne.

Bestemmelsen gør det muligt at anvende håndjern på de ovennævnte grupper af indsatte i institutionen ved ophold uden for cellen i løbet af den periode, som foranstaltningen gælder.

Nedenfor gengives en række definitioner fra lovbemærkningerne af de begreber, som indgår i § 65 a, stk. 2.

Ved »ophold uden for cellen« forstås primært situationer, hvor den pågældende ledsages af personalet fra én lokalitet i fængslet til en anden.

Med begrebet »har optrådt voldeligt over for personalet« sigtes navnlig til voldelige angreb, hvor en eller flere indsatte har overfaldet en eller flere ansatte i kriminalforsorgen.

Handler, som må anses for omfattet af straffelovens § 244 om simpel vold, vil i sig selv kunne føre til, at en adfærd skal betragtes som voldelig. Det omfatter eksempelvis i almindelighed slag, spark og lignende.

Med begrebet »grov eller gentagen utilladelig adfærd over for personalet« forstås, at den indsatte har udøvet en adfærd over for personalet, der kan betegnes som grov, herunder f.eks. ved at have fremsat trusler mod personalet. Med gentagen utilladelig adfærd forstås, at den indsatte over tid er blevet mere konfliktsøgende over for personalet dog uden, at det er et krav, at den indsatte har udøvet vold eller fremsat egentlige trusler mod personalet.

Spørgsmålet om, hvorvidt en indsat har opført sig groft eller gentagent utilladeligt over for personalet vil bero på en konkret fængselsfaglig vurdering. Der stilles dog krav om, at adfærden over for personalet kan betegnes som enten grov eller gentagen. Enkeltstående episoder, hvor en indsat har udvist utilladelig adfærd, der ikke kan betegnes som grov, er således ikke omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.

Begrebet »en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet« indebærer, at der må foreligge en antagelse om en stærk tilknytning til gruppen som sådan. Bestemmelsen omfatter således ikke indsatte med en løsere tilknytning til den pågældende persongruppe. Det blotte bekendtskab med enkeltpersoner fra den pågældende gruppe falder således uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Der tænkes med den betingelse særligt på rocker- og bandegrupperinger mv. Det er ikke en betingelse, at den dømte afsoner en straf for rocker- eller banderelateret kriminalitet, ligesom det ikke er en betingelse, at den dømte selv har begået kriminalitet, der kan karakteriseres som omfattende og alvorlig. Det vil i den forbindelse i forhold til den indsattes tilknytning til en rocker- eller bandegruppering være oplysninger fra politiet, som vil skulle danne grundlag for kriminalforsorgens afgørelse i de pågældende sager. Det afgørende for at bringe bestemmelsen i anvendelse er på det punkt alene, at den indsatte ifølge politiets skøn har en sådan tilstrækkelig tilknytning til den pågældende persongruppe. Det forhold, at en indsat på tidspunktet for indsættelsens påbegyndelse har haft tilknytning til rocker- og bandemiljøet mv., men under afsoningen har forladt dette miljø, vil som udgangspunkt indebære, at den pågældende ikke længere har den fornødne tilknytning til gruppen. En tilknytning til en rocker- eller bandegruppe mv., der først er opstået under afsoningen, vil medføre, at den indsatte er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde. Som grupper anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og

instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

Spørgsmålet om, hvorvidt en gruppe af personer »tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet«, vil bero på en politifaglig vurdering. Betingelsen vil omfatte tilfælde, hvor gruppens medlemmer står bag organiseret eller systematisk kriminalitet, men også situationer, hvor (nogle af) de enkeltpersoner, som har tilknytning til gruppen, hver især har begået lovovertrædelser af en sådan grovhed og i et sådant omfang eller antal, at den samlede kriminalitet inden for gruppen må anses for omfattende og alvorlig, falder ind under bestemmelsen. Det er således ikke et krav, at alle de personer, der har en fastere tilknytning til gruppen, er dømt for kriminalitet, men det kræves, at andelen af personer, som er dømt, i sammenhæng med antallet og grovheden af de kriminelle forhold gør, at den samlede kriminalitet inden for gruppen må anses for omfattende og alvorlig. Vurderingen heraf forudsættes at være baseret på fældende strafferetlige afgørelser. Ved vurderingen af, om personerne knyttet til gruppen samlet set står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, vil der endvidere skulle lægges vægt på, om de pådømte forhold er overtrædelser af straffeloven, og om overtrædelserne har ført til idømmelse af ubetingede fængselsstraffe. Det vil ligeledes skulle tillægges betydning, hvor lang tid der er gået, siden forholdene blev begået. Hvis forholdene er begået af personer, der må anses for ledende eller toneangivende figurer inden for gruppen, vil dette ligeledes skulle tillægges betydelig vægt.

Kriminalforsorgsområdet skal til brug for afgørelsen sikre sig, at der foreligger de nødvendige oplysninger fra politiet, og at disse ved eventuelle efterfølgende afgørelser er opdaterede.

Med begrebet »voldelige overfald mod personale« sigtes navnlig til voldelige angreb, hvor en eller flere indsatte med tilknytning til persongruppen har overfaldet en eller flere ansatte i institutionerne. Handlinger, som må anses for omfattet af straffelovens § 244 om simpel vold, vil i sig selv kunne føre til, at en konflikt skal betragtes som voldelig. Det omfatter eksempelvis i almindelighed slag, spark og lignende. Det er ikke et krav, at den konkrete indsatte har udøvet vold mod personalet.

Begrebet »aktuelt« indebærer, at der må være en aktuel risiko for yderligere hændelser af den ovenfor nævnte karakter. Det vil i den forbindelse i almindelighed kunne lægges til grund, at der vil være en aktuel risiko for yderligere voldelige hændelser, hvis volden inden for de seneste tre måneder er kommet til udtryk i en eller flere voldelige hændelser. Finder der en ny voldelig hændelse sted i denne periode, vil volden i almindelighed fortsat skulle anses for at være aktuelt i yderligere en periode på tre måneder. Der kan imidlertid også være tale om en aktuel voldelig konflikt, selv om der er forløbet mere end tre måneder, uden at der har fundet voldelige hændelser sted. En sådan længere periode uden angreb kan således ikke i sig selv tages som udtryk for, at risikoen for nye voldelige hændelser er drevet over. I skønnet af, om der er en aktuel risiko for nye voldelige hændelser mv., kan der indgå andre momenter. Kriminalforsorgen vil således – ud over den forløbne tid siden seneste voldelige hændelse – eksempelvis kunne lægge vægt på, om personer med tilknytning til de involverede persongrupper har opført sig konfliktsøgende over for personalet. Omvendt vil der også kunne forekomme særlige tilfælde, hvor der ikke kan siges at være en aktuel risikosituation, selv om der har fundet en voldelig hændelse sted inden for de seneste tre måneder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis gruppen må anses for opløst.

Bestemmelsen i § 65 a, stk. 2, finder anvendelse over for afsonere og varetagtsarrestanter.

5. Efter bekendtgørelsens § 5 må der kun anvendes håndjern af en type, der er godkendt af Direktoratet for Kriminalforsorgen. Direktoratet har i den forbindelse godkendt, at der kan anvendes håndjernstransportbælte. Det bemærkes, at håndjernstransportbæltet ikke kan anses for lige så sikkert som håndjern. Det skal derfor i hvert enkelt tilfælde overvejes, om håndjernstransportbælte er et tilstrækkeligt sikringsmiddel, eller om der i stedet skal anvendes almindelige håndjern.

Direktoratet har endvidere godkendt, at der i særlige tilfælde kan anvendes plasticstrips, f.eks. i forbindelse med overførsel med fly (hvor det ikke er tilladt at medbringe almindelige håndjern) eller i forbindelse med større aktioner i et fængsel. Ligesom for håndjernstransportbæltet gælder det, at stripsene ikke kan anses for lige så sikre som almindelige håndjern, og at det i hvert enkelt tilfælde må vurderes, om stripsene er et tilstrækkeligt sikringsmiddel.

Bekendtgørelsens bestemmelser med hensyn til anvendelse, beslutning om anvendelse, ophør med anvendelse, tilsyn af personale og læge mv. finder i det hele anvendelse med hensyn til transportbælte og plasticstrips.

Hvis en indsat nægter at lade sig undersøge efter reglerne om undersøgelse af indsattes person, og undersøgelsen ikke kan gennemføres uden betydelig magtanvendelse, vil den indsatte normalt kunne belægges med håndjern. Kan undersøgelsen fortsat ikke gennemføres uden betydelig magtanvendelse, vil anvendelsen af håndjern kunne opretholdes, dog normalt højst i 3 timer.

6. Det fremgår af straffuldbyrdeleslovens § 65, stk. 3, 1. pkt., og § 65 a, stk. 3, at håndjern skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader. Under transport uden for institutionens område skal håndjernene således så vidt muligt være skjult under den indsattes tøj eller lignende, hvis diskretionshensyn taler for det.

Kriminalforsorgsområdet bør endvidere være opmærksom på den særlige krænkelse, som kan være forbundet med at bære håndjern under ophold sammen med andre mennesker i offentlige venteværelser m.v. Håndjern må ikke anvendes på den indsattes ankler. Det er endvidere ikke tilladt at lænke en indsat til en fast genstand, ligesom det af hensyn til ledsageren ikke er tilrådeligt at lænke en indsat til ledsageren selv.

Det fremgår af straffuldbyrdeleslovens § 65, stk. 3, 2. pkt., og § 65 a, stk. 3, at der skal gennemføres lægetilsyn, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst, hos den indsatte i forbindelse med anvendelse af håndjern, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Sikringscelleanbringelse med tvangsfiksering

7. Det fremgår af straffuldbyrdeleslovens § 66, stk. 4, at en indsat, der er tvangsfikseret, skal have fast vagt. Det fremgår af lovens bemærkninger, at en fast vagt er en dertil udpeget fængselsfunktionær eller andet kvalificeret personale, som ikke samtidig har andre arbejdsopgaver end at tage sig af den fikserede indsatte.

Det bør endvidere så vidt muligt sikres, at den faste vagt er en erfaren, fastansat medarbejder, og at den pågældende ikke har deltaget i den aktuelle fiksering. Kriminalforsorgsområdet bør overveje, om det er hensigtsmæssigt, at den faste vagt er en person med et godt kendskab til den fikserede. Dette vil ofte – men ikke altid – være tilfældet.

8. Det følger af straffuldbyrdeleslovens § 66, stk. 5, at ved tvangsfiksering af en indsat i sikringscelle skal en læge straks anmodes om at foretage tilsyn med den indsatte. Lægen skal tilse den pågældende, medmindre lægen skønner sådant tilsyn åbenbart unødvendigt.

Udgangspunktet vil som hidtil være, at tilkald af læge er det første, der skal foretages, efter at fikseringen er gennemført. Dette er ikke til hinder for, at der fra den indsattes afdeling i institutionen indhentes oplysninger om den pågældendes adfærd, helbredstilstand og lignende med henblik på at tilvejebringe oplysninger, der kan have indflydelse på lægens beslutning om, hvor hurtigt lægetilsyn skal ske. Det er heller ikke til hinder for, at der lokalt fastsættes retningslinjer, hvorefter en sygeplejerske, der er til stede i institutionen, underrettes, med henblik på at denne kan foretage lægetilkaldet. Det er imidlertid

en forudsætning, at indhentelse af oplysninger eller underretning af en sygeplejerske kan ske i løbet af ganske få minutter.

Personalet skal give lægen de faktiske oplysninger om den indsatte tilstand, hvorefter vurderingen af eventuelle sygdomstegn bør overlades til lægen. I forbindelse med tilkald af læge er det således normalt ikke personalets opgave at foretage en vurdering af den indsatte eventuelle sygdom eller tilskadekomst.

Det bemærkes i den forbindelse, at lægens opgave alene er at vurdere den indsatte helbredstilstand. Der skal gøres notat om lægetilkald på samme vis som nævnt under pkt. 6.

Sikringscelleanbringelse uden tvangsfiksering

9. Det fremgår af straffuldbyrdeleslovens § 66, stk. 6, at der ved anbringelse i sikringscelle uden tvangsfiksering skal tilkaldes læge, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst hos den indsatte, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Der skal gøres notat første gang, lægen er søgt tilkaldt samt – hvis kontakt ikke opnås straks – ved alle efterfølgende forsøg. Notatet foretages på fanebladet ”læge” i forbindelse med den elektroniske indrapportering af sikringscelleanbringelsen, jf. nedenfor under pkt. 10.

Uanset at lægetilsyn har fundet sted, påhviler der personalet en forpligtelse til at være opmærksom på eventuelle sygdomstegn, der bør give anledning til fornyet lægetilkald.

10. Det fremgår bekendtgørelsens § 6, stk. 2, at der ved anbringelse i sikringscelle skal foretages en undersøgelse af den indsatte person, jf. straffuldbyrdeleslovens § 60, stk. 1 og stk. 4-9. Der skal desuden normalt ske omklædning af den indsatte. Omklædning indebærer, at den indsatte skal afklædes og som minimum have institutionens underbenklæder eller et tæppe på igen. Derudover skal den indsatte tilbydes en undertrøje.

Omkledning vil undtagelsesvis kunne undlades, hvis det vurderes, at omklædning i sig selv i den konkrete situation vil optrappe situationen, jf. straffuldbyrdeleslovens § 66, stk. 3.

11. Det fremgår af bekendtgørelsens § 7, at i tilfælde, hvor den indsatte ikke er tvangsfikseret, jf. straffuldbyrdeleslovens § 66, stk. 4, skal den pågældende jævnligt tilses af personalet.

Hvor ofte der skal ske tilsyn, vil afhænge af en konkret vurdering. I visse tilfælde vil der, også når den indsatte ikke er tvangsfikseret, kunne være behov for fast vagt eller i hvert fald meget hyppige tilsyn, mens det i andre tilfælde kan være tilstrækkeligt at tilse med noget længere intervaller.

Det vil efter omstændighederne kunne være påkrævet at lade en indsat forblive i sikringscelle, uanset at den indsatte er faldet til ro og sover. I en sådan situation vil det kunne være rigtigt at lade den indsatte sove i cellen indtil om morgenen, frem for at vække den pågældende og dermed risikere en ny optrapning af situationen.

Notat m.v.

12. Det fremgår af bekendtgørelsens § 14, stk. 1, at kriminalforsorgsområdet så hurtigt som muligt skal udarbejde rapport om anvendelse af håndjern, herunder om en bestemmelse om anvendelse af håndjern i en nærmere bestemt periode i institutionen ved den indsatte ophold uden for cellen efter straffuldbyrdeleslovens § 65 a, stk. 2, sikringscelle, tvangsfiksering samt andre sikringsmidler.

I bekendtgørelsens § 14, stk. 3, er der anført undtagelser til kravet om, at der skal udarbejdes rapport om anvendelse af håndjern. Det gælder således i overensstemmelse med lovbemærkningerne, at kriminal-

forsorgsområdet ikke har pligt til at udarbejde rapport i Klientsystemets håndjernsmodul med oplysning om begrundelse m.v. dels i forbindelse med anvendelse af håndjern ved indsattes enkeltstående fravær fra lukkede fængsler eller arrester efter straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 1, dels i forbindelse med de enkelte håndjernsbelægnings, der foretages i medfør af straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 2, i institutionen i en nærmere bestemt periode ved den indsattes ophold uden for cellen.

Rapport om anvendelse af håndjern og sikringscelle sker ved elektronisk indrapportering under ”Håndjern” og ”Sikringscelle” i Klientsystemet.

En afgørelse om anvendelse af håndjern efter straffuldbyrddelseslovens § 65 og § 65 a, stk. 2, skal leve op til forvaltningsretlige krav om f.eks. klagevejledning og begrundelse. Det vil blandt andet sige, at der som nævnt skal udarbejdes rapport indeholdende en nærmere begrundelse for afgørelsen om anvendelse af håndjern i en nærmere bestemt periode ved ophold uden for cellen i medfør af straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 2, i Klientsystemets håndjernsmodul, men at der dog ikke er pligt for kriminalforsorgen til at udarbejde rapport m.v. om de enkelte håndjernsbelægnings efter denne bestemmelse, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3, nr. 2.

For så vidt angår proportionalitetsprincippet bemærkes, at dette princip i relation til anvendelse af håndjern i en periode efter straffuldbyrddelseslovens § 65 a, stk. 2, skal iagttages både i forhold til iværksættelse af foranstaltningen, samt i forhold til fastsættelsen af den periode, hvor foranstaltningen skal gælde. Der er mulighed for at forlænge perioden, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Dette kræver således en ny afgørelse på baggrund af en konkret og aktuel vurdering.

For så vidt angår anvendelse af sikringscelle bemærkes det, at det bør sikres, at det fremgår af notatet, om der evt. har fundet fiksering sted, hvilke fikseringsmidler der har været anvendt, og en konkret begrundelse for anvendelsen af fiksering og for omfanget heraf.

13. Det følger af bekendtgørelsens § 15, stk. 1, at enhver, der tilser en indsat, der er anbragt i sikringscelle eller undergivet anvendelse af andre sikringsmidler efter bekendtgørelsens § 10, skal gøre notat om tilsynet i Klientsystemets sikringscellemodul.

Dette gælder også for det tilsyn, der føres af en fast vagt til en indsat, der er tvangsfikseret. Der skal ske notat om tilsynet med den pågældende mindst hvert kvarter i den periode, den indsatte er fikseret i sikringscelle.

Hvis den indsatte er tvangsfikseret, er den faste vagt ansvarlig for, at der gøres notat på skemaet vedrørende tilsyn af såvel den faste vagt som andre, der tilser den indsatte, herunder sygeplejerske og læge. Disse notater foretages ligeledes i Klientsystemets sikringscellemodul.

Såfremt den indsatte gør brug af tilbuddet om en opfølgende samtale i henhold til bekendtgørelsens § 13, skal der gøres notat om samtalen i Klientsystemet. Disse notater foretages ligeledes i Klientsystemets sikringscellemodul.

Anbringelse i sikringscelle af 15-17 årige

14. I bekendtgørelsens § 16 er der fastsat særlige regler om anbringelse i sikringscelle af 15-17 årige. Sådanne anbringelser bør kun ske undtagelsesvis. Ved anbringelser i sikringscelle af unge under 18 år skal der altid tilkaldes læge, også i de tilfælde hvor den unge ikke er tvangsfikseret.

Hvis anbringelsen helt undtagelsesvis strækker sig ud over 24 timer, skal der straks ske indberetning til direktoratet med en nærmere begrundelse for, at betingelserne for fortsat anbringelse anses for op-

fyldt. Underretning skal ske senest samtidig med overskridelsen af 24-timers fristen – evt. i form af en foreløbig telefonisk underretning.

Administrativ klageadgang

15. Det følger af bekendtgørelsens § 17, stk. 1, at følgende afgørelser truffet af et kriminalforsorgsområde kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen:

- 1) En afgørelse om anvendelse af håndjern efter straffuldbyrdelseslovens § 65,
- 2) En afgørelse om anvendelse af håndjern i en nærmere bestemt periode ved ophold uden for cellen efter § 65 a, stk. 2,
- 3) En afgørelse om anbringelse i sikringscelle efter § 66, herunder tvangsfiksering, og
- 4) En afgørelse efter bekendtgørelsens § 10 om anvendelse af andre sikringsmidler.

Med hensyn til den under pkt. 2) nævnte afgørelse bemærkes det, at en indsat – i overensstemmelse med lovbemærkningerne - ikke vil kunne påklage de enkelte håndjernsbelægninger, som måtte finde sted i den nærmere bestemte periode.

En eventuel klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen skal iværksættes inden to måneder efter, at indgrebet er ophørt. Direktoratet kan dog i særlige tilfælde se bort fra denne frist.

16. Vejledning nr. 9819 af 18. august 2016 om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner bortfalder.

Direktoratet for Kriminalforsorgen, den 31. januar 2022

INA ELIASSEN

/ Jakob Schiøler